

PEMIKAN

víc než jen zpravodaj kmene OKWAHO

Milí okwažané,
pokud vás tento Pemikan překvapí, tak splnil účel. Jak je to dlouho, co jste dostali poslední číslo se ani neodvážuji napsat. Jak už to tak bývá, přišli konečně ty „dlouhé zimní večery“ a já se najednou nemohl zbavit pocitu, že v Okwahu „něco“ chybí – a to něco teď leží před vámi. Pamětníci si možná vzpomenou, že to býval časopis Nibowaky (blahé paměti), a pak vyšel ještě 2x pod hlavičkou Okwaha. Takže - do třetice všeho dobrého? Nebo třikrát a dost? Rozhodně by to neměla být má hlásná trouba (k tomu už máme web, že :-), takže se na výročním sněmu pobavme i o Pemikanu. Najde-li se mezi vámi někdo, kdy by jej pro nás 2 – 3x do roka dal dohromady, jistě by to ocenila většina našich bojovníků i squaw.

KORUNY

Koruny stromů se chvějí
Zpátky své listí chtějí

Po změně účesu jim vypadaly z hlavy
Před zimou o sebe mají obavy

Závidí listům, že tak volně létají
„Lidé se na naše pocity neptají“

Tu ale oheň jim pod nosy zavoní
Děti o pečenou bramboru žadoní

Listí už v nedohlednu mizí
Koruny zažehnalý předešlou krizi

Padá i na ně zimní spánek
A ukolébavku jim zpívá sněhový vánek

*Básničku o korunách stromů napsala
Nika. Následuje další text o korunách
– tentokrát těch kulatých, českých...*

PŘÍSPĚVKY 2008

Na konci roku se tradičně platí členské příspěvky do LLM. Nejinak je to i letos – a protože jejich výši před nedávnem projednala Valná hromada, tak tuto zprávu kromě webu začerstva zveřejňuji i zde. Jak jste možná zaznamenali, tak SE nekonala žádná vydělavací brigáda, takže příspěvky platíme v plné výši. V rámci ligových příspěvků máme min. jedno číslo ligového časopisu (zde se chystají velké změny k lepšímu) a úrazové pojištění na akcích LLM a Okwaha. Částka schálená LLM bude navýšena o 50,- Kč na osobu ve prospěch naší kmenové pokladny. Takže kdo kolik:

Bobříci (<i>děti do 15 let</i>)	300,-Kč	Studenti aj. nevýděleční	350,-Kč
Dospěláci - pracující	470,-Kč	Rodina (2 a více členů)	640,-Kč

Příspěvky prosím **zaplatit do 20.prosince** (včetně) a to hotově náčelníkovi, nebo bezhotovostně na účet kmene u ČSOB č.ú. 192901160/0300 (v.s. = část rodného čísla člena před lomítkem). Při platbě na účet mi prosím o tom dejte vědět, stejně jako při „plánovaném“ zpoždění platby (třeba kvůli pobytu v zahraničí ...). **Pozdní platba bude navýšena o 50,-Kč.**

Je mi jasné, že si leckdo rozmyslí, zda platit nezanedbatelné zápisné a pak (stejně jako v letošním roce) být jen papírovým členem. Tuším, že někteří z vás budou uvažovat o odchodu z kmene – což vám nikdo nebude zazlívát. Jen bych chtěl poprosit - pokud se tak rozhodnete, jste to do výročního sněmu dali dostatečně jasně najevo. V opačném případě navrhnou na sněmu ukončení vašeho členství v kmeni a LLM.

CVOCI Miloše Zapletala

aneb TIP pro Ježíška na knížku, která zaujme malé i velké

Na pulty knihkupectví právě přichází v pořadí třetí volné pokračování úspěšných románů Miloše Zapletala – Zeta z prostředí vodní Sedmičky (*rozuměj 7.oddílů vodních skautů*). Po románech *Sedmička* a *Ostrov přátelství* se můžeme těšit na příběh, pod názvem *Cvoci*.

Hlavním hrdinou dramatického příběhu je opět Jonáš, kterému táhne na osmnáctý rok. Společně se šesti kamarády z oddílu se vydá na bláznivou jízdu pohraničními horami z Čech až na Slovensko – ovšem v zimě! Na běžkách jedou přes celé Jizerské hory, Krkonoše, Jestřebí a Orlické hory, Jeseníky, Oderské vrchy a Beskydy. Jejich dvanáctidenní putování, při němž na lyžích ujedou přes 500 km, skončí v údolí Váhu. Na horských hřebenech požívají den co den drsná dobrodružství.

Nevědomky přejedou státní hranici a skončí v polském zajetí; v krkonošské mlze málem spadnou do Sněžných jam; když za soumraku dojedou na vrchol Kralického Sněžníku, jsou šokováni zjištěním, že chata, kde měli v úmyslu přespat, už před lety vyhořela. K nejbližšímu obydlenému stavení je deset kilometrů, tma houstne, začíná vánice a jim nezbyvá nic jiného, než strávit krušnou noc v nouzovém sněhovém záhrabu. A podobných překážek musí během této cesty překonat ještě celou řadu. Sedmičlenná skupina se vinou nehod, únavy a časového zpoždění proti plánu, postupně zmenšuje, až nakonec v ní zůstanou pouze tři nejvytrvalejší. Na této cestě dozrává Jonáš-kluk v Jonáše-mladého muže. Podíl na tom má i děvče, které poznal jeden večer v horské chatě a které vážně narušilo jeho předsudky a životní stereotypy.

upraveno z internetu

OHLÉDNUTÍ ZA DESETI ROKY OKWAHA

Ve víru všedních i nevšedních událostí, ve shonu adventního času, jsem si uvědomil, že v předposlední den roku to bude přesně 10 let od chvíle, kdy jsme podepsali zakládací listinu kmene Okwaho. Dovolím si proto krátké ohlédnutí – obzvlášť, když celých těch 10 let jsem byl skoro u všeho důležitého, co se u nás semlelo a uvědomuji si, jak se Okwaho za tu dobu změnilo. Zkuste se tedy se mnou podívat zpět a číst mezi řádky naší kroniky a osobního deníku ...

V době založení kmene už „jakýsi spolek“ s názvem Okwaho existoval čtvrtým rokem, coby volné sdružení starších skautů – roverů. Zakládajících členů bylo 8 a všichni (až na Strůna) jsme aktivně působili ve vedení Nibowaky. Pro ty, co nezažili: 2.chlapecký a 2.dívčí oddíl Junáka v Hranicích - na dnešní dobu neuvěřitelných 50-60 členů. Je přirozené, že vzniknuvší kmen byl také skautský (resp. roverský). Rudé woodcrafterské šerpy se krásně vyjímalý na pískových skautských košilích. Inspirací k tomuto „stylu“ roveringu, kdy se roveři věnují lesní moudrosti, byla útlá příručka I.Makáska-Hiawathy pod názvem „Služba“. Trvalo téměř dva roky, než se podařilo splnit zasvěcovačku většině členů a vytouženou šerpu získat. V té době byly akce Okwaha tak trochu odměnou za práci v oddíle. Ostatně podívejte se do první kroniky, kolik se toho dělo.

S tím, jak jsme s Ájou, zaměstnání vlastními dětmi, předali vedení oddílu, začali jsme také trošku více tíhnout k woodcraftu. Bylo to logické – hranický skauting nám v té době neměl moc co nabídnout, a my jemu možná taky ne - označil bych to jako syndrom „vymačkaného citronu“. Oba jsme vedli oddíly 10 let a svou „šťávou“ jsme řádně ochutnali oddílový čaj asi 300 dětem, které do té doby prošly „našimi“ oddíly. Objevili jsme kouzlo sebezdokonalování cestou orlích per – ta se dají plnit i na mateřské či při zaměstnání, stejně jako občas vyrazit tábořit, či do hor ...

Na jaře 2004 se mi podařilo přesvědčit sněm kmene ke vstupu do Ligy lesní moudrosti. Naše dosud získaná orlí pera nabyla vážnosti, a určitě to byl jeden z mezníků historie Okwaha. Nějaký čas jsme používali označení „roverský kmen lesní moudrosti“ - ale roverů nepřibývalo a některým z původních roverů už začínaly děti odrůstat tak, že se rovery cítit přestali :-). Zato jsme se, alespoň někteří, více a více cítili woodcraftery. Svůj podíl na tom měla i účast několika z nás na ligových akcích a táborech. Skrytá obava z našeho zelenáčství se ukázala neopodstatněná a „skautská minulost“ rozhodně není handicapem. Na druhou stranu jsem si poměrně brzo ujasnil, že woodcraft není euroindianismus, i když hlavně stylové táboření „má něco do sebe“.

Před i po vstupu do LLM jsem dlouho přemýšlel (doma někdy i nahlas :-)) zda místo „budování“ woodcrafterského kmene nenapnout síly ku pomoci znovusjednocenému hranickému středisku Junáka. Nakonec jsem se rozhodl pro prvou možnost -vždyť v ekologii platí, že ekosystém s větší diverzitou (druhovou pestrostí) je stabilnější. Vždyť je báječné, když vedle sebe mohou existovat oddíly a kroužky různého zaměření, nepřekážet si, ba občas i spolupracovat.

Ne dlouho po vstupu do LLM jsme začali dávat dohromady Bobříky - a nebylo to kvůli dotacím či z nudy. Prostě jen naše vlastní děti dorostly do „toho správného“ věku. A tak na jaře 2005 jsme spustili něco jako „zkušební provoz“ a od září pravidelnou činnost s tím, že do roku 2006 už Bobříci figurovali jako členové kmene a LLM. Začala další

epocha – v kronice se začínají objevovat akce mrňat, roveři se vídají jen párkrát do roka, hlavně na sněmech. Tato změna byla snad citelnější než vznik kmene či vstup do LLM. Bobříci jsou sice vedeni jako malá vůdkrafterčata – ale ruku na srdce, v tomto věku jim je šumafuk, v jaké jsou organizaci – důležitá je parta a že se něco děje. A ono se dělo – a protože většina roverů má dost práce jinde, musíme zapojit rodiče bobříků.

Ve stejné době také zkoušíme do kmene přivést plantážníky. Přírodovědně turistický kroužek Plantago, který vede Ája, se téměř stal pobočkou Okwaha – téměř... Plantážníci by však bývali potřebovali víc než jen akci občas o víkend a tak po loňském a ještě víc po letošním táboře, jako by se vytratili ... Škoda, stále si myslím, že správný kmen má být vícegenerační - a tím pádem „věčný“.

Zatím poslední změnou prochází Okwaho v tomto roce. Bobříci „chodí do skautu“, kde se jim obětavě věnuje Křeni, Jiskra, Jája. O víkendech jsou ale (někteří) stále ještě „naši“. Potvrzením změn byl určitě náš tábor v Jeseníkách. Nejen, že to byl první „oficiální“ tábor kmene pod hlavičkou LLM - hlavně jsme ale do kmene přijali Pavlu, Pavla i jejich děti Jendu a Tonda. To jsme tu zatím neměli – pokud byli v Okwahu rodiče s dětmi, tak to byli děti do kmene „narozené“. Na druhou stranu, z roverů se na kmenových akcích, včetně sněmů, účastní už jen čestné výjimky ...

Umět věštit z pohybu hvězd nebo vonného kouře šalvěje stoupajícího k výšinám, mohl bych tu napsat jaká bude další „etapa“ Okwaha. Neumím ani jedno a tak se mohu jen dohadovat... Bobříci budou za chvíli (dva roky) ve „skautském“ věku, kdy už pomocnou ruku rodičů nebudou tolik potřebovat. „Dávnoužneroveři“ se ožení, vdají a budou mít děti ... :-). My nejstarší se (pomineme-li různé tělesné neduhy), změňme asi nejméně – toulky přírodou, hory, radost z letu ptáků i krásy písní, táboření pod modrou oblohou už máme zaryto příliš hluboko. Na pomyslnou Horu se neženeme – šetríme dechem, ale stále pomalu stoupáme. A bude-li se chtít někdo přidat – třeba i později, počkáme na něj. Mám pocit, že tak to má být ...

Hočhokata nažin (Stojí v kruhu)

VEČERNÍ PÍSEŇ

(kmen Zuni)

zpívána či hraná na flétnu se používá při táboření jako večerka

E - lui - la Ma - ya Zu - la, Ku - a wey - la ya - na vie - vi, E -

lui - la Ma - ya Zu - la Ku - a wey - la ya - na lo. Al lu - ra - wun - ga

no - ka - al ha - mi tan - da lo. Kua wey - la ya - na vie - vi, Te

na - di ya - na lo. Yana lo, Ku - a wey - la ya - na lo.

VALAŠSKÉ VLNĚNÍ

aneb základy „wool-craftu“. Vyzkoušíme si předení na kolovrátku, vřetánku, výrobu valašských papučí, rukavic na formách a výrobu hraček, kapsiček a obalů plstěním. Vlna je materiál tradiční, přírodní a příjemný - výrobky z něj zahřejí u srdce i na končetinách.

Kdy: sobota **10.1.2009.**

Příjezd vzdálenějších účastníků je možný již v pátek 9.1. večer. Je možné také zůstat až do neděle a vyrazit dopoledne třeba na běžky do Beskyd, nebo na prohlídku Valašského muzea strašidel. V sobotu začneme po deváté, skončíme až nás to přestane bavit nebo hodinu před odjezdem posledního vlaku na západ.

Kde: Středisko volného času **Domeček, Valašské Meziříčí** (GPS: 49°27'54.519"N, 17°58'6.567"E)

Za kolik: účastnický poplatek je **50 Kč** + materiál - záleží kolik čeho vyrobíte. Na pár papučí je třeba cca ½ kg vlny za 120-150 Kč; ostatní věci jsou podstatně levnější. Případný nocleh (ve vlastním spacáku a karimatce na zemi) by měl přijít na 30,-Kč.

Kdo: akce je otevřena všem zájemcům (i mimo LLM), kteří se přihlásí nejpozději **do středy 7.1.** Počet účastníků je z kapacitních důvodů omezen na ± 30 a akce je otevřená pro celou LLM i veřejnost – proto s přihlášením neváhejte.

Co s sebou: Nezapomeňte si prosím přezuvky. Stravování z vlastních zásob; káva a čaj, stejně jako varná konvice budou k dispozici.

Rukavice se dělají z vlny upředené (tj. té, co se kupuje v obchodě a pletou se z ní svetry). Tu si prosím dovezte vlastní, raději silnější – nejlépe dvě barvy - světlou a tmavou (nejlíp vypadá bílá + nějaká tmavá). Klidně může být cokoliv vypáraného – používají se kousky ± 10 cm.

Pro rodiče : vlnmilovní rodičové, kteří nebudou mít v sobotu kde „odložit“ děti je mohou vzít s sebou. Máme vyzkoušeno, že i prváci zvládnou plstění, navíc se pokusíme děti na 2-3 hodinky zabavit i jinak – třeba je vezmeme do muzea Valašských strašidel :-). Bude-li sníh, tak určitě vyrazíme ven ...

Pro přihlášení prosím použijte přihlašovací formulář na www.woodcraft.cz

OKWAHO SOBĚ – aneb co se chystá

- 3.ledna (sobota) – **Novoroční výstup na Ondřejník** - výprava
- 10.ledna (sobota) – **Valašské vlnění**. viz. pozvánka
- 17.ledna (sobota) – **IWC** - sčítání vodních ptáků – výprava okolo Bečvy
- 14.- 15.2. – dvoudenní výprava na sněžnicích (nebo lyžích)
- 20.-22. února (víkend) – **Bílá vlčí stopa** – pojdte si zkusit najít stopu rysa nebo vlka a dozvědět se o nich něco zajímavého, vždyť žijí za humny – v Beskydech.
- začátek března – ornitologická výprava za tažnými ptáky na Soutok (Moravy a Dyje)
- březen - akce Budka II. - oprava budek v parku, výroba a vyvěšení nových
- 10.– 13.4. (velikonoce) – **TaMaLo** + Stopa Černého vlka (akce LLM)
- 25.4. – **Jarní sněm kmene** – plus táboření ve Větrné údolí
- 22.-24.5. – **Nejkrásnější sbírka II.** – NP Podyjí (naše akce pro LLM)
- 28.– 31.5.– **Sněm LLM** – Kosí potok
- 29.6. – 12.7. – **Tábor LLM** – Kosí potok
- 1.- 9.srpna (předběžně) – **tábor Okwaha** – Mlýnky

ORLÍ PERA ?? ANO ORLÍ PERA !!

Motto: „Udělené činy, pomyslná orlí pera, nejsou ceny, nýbrž pobídka k další práci na sobě a pro ostatní. Orlí pera jsou vypracována pro všechny věkové kategorie desítkami odborníků a patří k nejlépe propracovaným systémům zkoušek tohoto druhu u nás.“

Každý z nás, kteří v duchu Setonovy povídky stoupáme na pomyslnou Horu, máme možnost po cestě sbírat drobné důkazy toho, kam až jsme se dostali. I tak se můžeme dívat na orlí pera.

Já bych si na tomto místě dovolil další pohled – trochu statistický. Ne každý z vás využije možnosti nahlédnout do naší Knihy orlích per, ne každý si šerpu ozdobí všemi získanými pery, ne každý si ze sněmů odnáší celou nůši orlích per, ne každý vůbec na sněmy chodí...

Na druhou stranu ve vnitřním řádu Okwaha jsme si „uzákonili“, že každý by se měl snažit mezi výročními sněmy získat alespoň 2 OP. Mám-li mluvit sám

za sebe, dal jsem si kdysi předsevzetí, že na každém sněmu budu žádat alespoň o jedno OP – a zatím se daří, i když je to čím dál tím těžší. Nu, podívejme se jak jsme na tom.

Údaje v přehledu jsou v tomto pořadí: *jméno; rok vstupu do velké nebo malé lóže (získání šerpy); počet orlích per + velkých OP; titul lesní moudrosti.*

Ája	1999	51 + 37	Orlí sagamor
Čip	2000	20 + 8	Hledač stezky
Eskymo	2004	6 + 3	Hledač stezky
Fram	2003	12 + 7	Stopař
Fret	2000	26 + 10	Sagamor
Ginger	2000	26 + 5	Sagamor
Hočhóka	1999	51 + 37	Sachem
Nika	2001	16 + 1	Stopař
Pošík	2003	14 + 4	Hledač stezky
Pavel	2008	0*	Hledač stezky
Pavla	2008	0*	Hledač stezky
Toby	2001	36 + 15	Orlí sagamor
Berry	2007	5	Hledač stezky čekala
Datel	2007	1	Hledač stezky čekala
Jenda	2008	0*	Hledač stezky čekala
Floppy	2007	9	Stopař čekala
Kvítko	2007	10	Stopař čekala
Marabu	2008	0	Hledač stezky čekala
Neverhood	2008	0	Hledač stezky čekala

* neměli zatím příležitost přiznat si OP, přijati na posledním sněmu

Pokud některé údaje v tabulce neodpovídají tomu, co jste opravdu získali, ozvěte se prosím Áje, která se jako písmák pokouší vést evidenci našich OP. Vřele také doporučuji zapsat si získaná pera do registru OP, který je na ligovém webu. Výpis z tohoto registru je obvyklou součástí žádosti o přiznání vyššího titulu. Áju by také určitě potěšilo, kdybyste jí poskytli svůj výpis – ke kontrole, zda někde něco nechybí. Pokud byste s registrem potřebovali poradit, neváhejte mne kontaktovat.

„Svítek březové kůry s činy pak je podnětem k tomu, co všechno se ještě člověk může naučit. Jedinec se ale nevyvíjí jen jedním směrem; orlí pera vedou k morálnímu růstu celé osobnosti. Nezbytnou atmosféru pak dotváří prostředí lidí, ve kterém se člověk v Lize lesní moudrosti pohybuje.“

PEMIKAN je nepravidelně vycházející časopis kmene Okwaho. **3.číslo nové série** (historicky 41.). Vychází v měsíci dlouhých nocí roku 2008, v nákladu 30 kusů. Členům kmene, příznivcům a autorům článků poskytován tištěný zdarma, ostatním bude k dispozici na našich webových stránkách. Sestavil Jiří Lehký – Hočhóka, který je také autorem všech nepodepsaných článků
Kontakt: okwaho@seznam.cz; <http://kmeny.woodcraft.cz/okwaho/>

SOLANUM TUBEROSUM

námět Vladimír Světlý *scenář, kresby Pavel Čech*

